

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου Ὁσίου Δεσπότη, διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἁγιε, ἣν πίστει ἑορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περισώζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳ σὲ σοφέ, καὶ τελειώσας, καὶ ποιίμνης οἴακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἦν πρὸς λιμένας ὠδήγησας, τοῦ ἐνθέου θελήματος, Ἰωάννη θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε, πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας, τὰς σωτηριῶδεις, τὸν γὰρ Θεὸν ὀλοσχερῶς καὶ τὸν πλησίον θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας, διὰ τούτῳ σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ'

Τι ὑμᾶς καλέσωμεν

Τι σὲ νῦν καλέσωμεν Ἁγιε; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν, πλημμύραν, διδασκάλων τῶν τῆς χάριτος, κρατήρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως, προσεκτικὸν συντονώτατον, διδακτικὸν πρακτικώτατον, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τι σὲ ὀνομάσωμεν Ὁσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν, φυτουργὸν τοῦ νοουμένου, Παραδείσου τῶν πιστῶν, νομίμων, θεοσδότην ἐμπειρότατον, δογμάτων, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα, ἔρμηνευτὴν εὐφύεστατον, καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τι σὲ νῦν προσείπω θαυμάσιε; ὀριστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτὴν, παιδευτὴν τῶν Μοναζόντων, παρθενίας ὀδηγόν, δικαίως, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, ὡς πεῖρα, διελθόντα τὰ ἐκάτερα, Πολλὰ τὰ σὰ πρσπερὴ ματα, καὶ ἐνΘεός σου ἡ ἄσκησις, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος β' Ἀνατολίου

Ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, τοῖς ἐνδέσει πλημμυρεῖ, εὐσυμπαθήτους οἰκτιρμούς, , Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητής, ὁ μέγας ποιμὴν τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ φωστήρ, Δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἰλαρότητα, φιλευσπλάγχθῳ γὰρ στοργῇ, Χριστὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι Ἀβραάμ, τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παρρησία πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σέ

Τι σοί, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, Δέσποινα τοῦ κόσμου Προσοίσω; εἰ μὴ δακρύων πηγὰς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοί, ἀλλ' ἰλέω σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, λύσον, τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀγλῦος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Εὐλόω τοῦ Σταυροῦ σε, Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρῶσα, ἡ ἀπειρογάμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε, Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τι ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρὸς; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχῳσι θείας, οἱ τὰ θεία πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον.

Στίχ. Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. α'
Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς οἰκουμένης τὸ περίβλεπτον καύχημα, τὸ κλέος Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς, ἐγκρατείας στάθμη καὶ ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, κινδυνευόντων ἢ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐποιίας τὸ πέλαγος, δότης ὁ ἰλαρώτατος, ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως Παμμάκαρ, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ τῶν πεινώντων τροφεύς, τῶν δεομένων παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἢ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἢ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καταπονουμένων ἢ ἀντίληψις χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον, ἢ ὄξυτάτη τῶν πιπτόντων ἀνόρθωσις, Πάτερ ὑπερουράνιε, ἰλέω σου ὄμματι, ἄνωθεν πρόσχες καὶ θείας, φιλανθρωπίας μετάδοσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία τῆς νεότητος ἔνδοξε, τοῦ γήρωσ ἢ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμὴν, τῶν ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις, λειμῶν εὐδδέστατος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐποιίας, ποταμὸς ὁ ἀένας, καταγώγιον, τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτόν, Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ῥυόμενος θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κολάσεως, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἢ ἀληθινή, ἢ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Ὁρώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ, ἢ σὲ κυήσασα, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατον μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος πλ. δ'

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθὸν σου Πάτερ, Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας, Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου ὁ αὐτὸς

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἕκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν, Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον ὁ αὐτὸς

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκούσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Και απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, αναγινώσκεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτώηχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ θ' Ὠδῇ.

Ἰωσήφ

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

«Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο, ἀλάστορα ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον διήλθεν Ἰσραήλ, ὠδὴ δὲ ἐνεμέλλετο, Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δέ, δόξασται».

Τῇ συμπαθείᾳ τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσευόμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας, διὸ σὲ μακαρίζομεν.

Τὰ δι' αἰῶνος ἀεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῶ λογισμῶ, Πάτερ Ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα, καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς, βοῶν σὺν ἄσωμάτοις χοροῖς, Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα πρὶν, Ὅσιε διάνοιαν, ἠλέησε πολλοὺς, τῇ θεῖα μεσιτεία σου, ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον Ἱερώτατε,

Θεοτοκίον

Ἵνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μητρὰν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυσσε καὶ σαρκός, φανεῖς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἐχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλῶν, εἰρήνην ἐμεσίτευσσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θεῖαν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς.

Ἄρδει μὲ Νεῖλος γνωστικὴ παγκαρπία.

Θεοφάνους

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

«Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Ἄρδείαις σου Μάκαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως, τὸν ψυγέντα μου λογισμὸν, ὡς στάχυν τὸν ὕμνον σοὶ προσφέρειν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ῥημάτων ῥοαί σου ὧς ἐξ' Ἐδέμ, πανόλβιε Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρόσωπον ἅπαν ἀενάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμός, τῶν σῶν θεωρητῶν, τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν, ἀρδεύων ποτίζει, δυσσεβῶν δέ, καταποντίζει τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον

Ἐξήμεσεν Εὐας ταῖς ἀκοαῖς, ἰὼν ψυχοφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής, Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομήτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὡδή γ'

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνητορ».

Εὐπρεπῆς ὡσπερ κόρη, ἐξ ἔλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη ἐπώφθη σοὶ Ἀξιόγαστε, τοῦ Ἐλεήμονος, ἡ εὐσυμπάθητος χάρις, προσεφελομένη σε, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Ἰερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφω Θεοῦ ἔνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη καθίσας, καθάπερ Ἄγγελος, σὺ πεπολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀναφέρων, ἱεράς θυσίας τε τῷ Πανοικτίρμονι.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ θεραπεύων δι' οἶκτον, σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένους ἀστέγους συνήξας, πληρωτῆς προστάξεων, θεῶν γενόμενος.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας, θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον, ἐξολισθήσασαν.

Τοῦ Ὁσίου

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ἵνα τᾶ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου, ὁ λογισμὸς, τοὺς τῆς πονηρίας, λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Μύρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῶν ἔπνευσας, ἱεουργέ, διὰ θεωρίας, πρακτικῆς ἐκτιθέμενος.

Ἐβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια Πάνσοφε, ὧς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς τροφίμους, πλούτισας.

Θεοτοκίον

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγνε, ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεῦμα μου».

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ' Τῆ ὑπερμάχῳ

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε Μακάριε, ἐν ἀγρύπνω σου συνέκοψας ἱκεσία, ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων μὲ κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοί, Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος

- Τίς σου τῶν ἐπιγείων, ἐξισχύσειε, Νεῖλε, εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἄθλα, καὶ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὓς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας; ἀλλ' ὁμως ἴδε, οὕτω σοὶ κράζω,
- Χαίροις, Θεοῦ ποταμὲ χαρίτων, χαίροις, Χριστοῦ διδαγμάτων πλημμύρα.
- Χαίροις, τῆς σοφίας κρατῆρ καὶ τῆς γνώσεως, χαίροις, ἀθανάτων φυτῶν τὸ γεώργιον.
- Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον θεοπνεύστων λογίων, χαίροις, νόμου ἐμπειρότατε θεοσδότου ἐρμηνεύς.
- Χαίροις, τοῦ νοουμένου Παραδείσου φυτουργέ, χαίροις, τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.
- Χαίροις, τερπνὴ κιθάρα τοῦ Πνεύματος, χαίροις, παθῶν ῥιζοτόμος μάχαιρα.
- Χαίροις, ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα, χαίροις, πιστῶν γηγενῶν ὁ προστάτης.
- Χαίροις, Πάτερ παγκόσμιε.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λογον

Ἐλεήμονα γνώμην ἀναλαβῶν, εὐσυμπάθητος ὄφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε, διὰ τοῦτο κλήσιν, τὴ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας μάκαρ, Ἁγίους ἐπλούτησας, ὅθεν ὁ δοτὴρ σε, τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν, Ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίας, θεολογίας ποταμοὺς ἐξηρεύζω, καταρδεύων καρδίας Νεῖλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρνομένων σῶν διδαχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ καθαρὸν, καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φωταυγὴ τε καὶ σεπτὴν, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴ σταθερὰ σου Θεομητορ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ τὴ ἀλήκτω ἰκεσία τοὺς ἐν πίστει, τὸν πανάγιον Τόκον τὸν σὸν σεβομένους, ἐκ πάσης ῥύσαι ἀνάγκης καὶ συμφοράς, καὶ δίδου πρὸς τὸν Υἱόν σου οἰκειακὴν, παρρησίαν ὡς δυνατὴ, ἐξευμενίσασθαι αὐτόν, εὐρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας, Οἶμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἢ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; Ἀνυμῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὦδὴ δ'

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδοξασά σου τὴν θεότητα».

Καθαρὸν καταγώγιον, ὄφθης τῆς Ἁγίας Τριάδος, Ὅσιε, καὶ ναοῦ θεοῦ κειμήλιον, καὶ ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Τὴ πολλὴ συμπαθεῖα σου, Κύριος προσέχων ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχὴν σου καθηγίασεν, Ἰωάννη Πάτερ Ἱερώτατε.

Ἐντολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης τοῦ Πανοικτίρμονος, καὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ, ἐν σκηναῖς ἀγίων ἀυλιζόμενος.

Θεοτοκίον

Ἰασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ αὐτὸς

Ἐπανάγαγε Πάνσοφε, τῆς τῶν παθημάτων αιχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον καὶ τίμημα, τῷ Θεῷ προσάγων τὰς ἐντεύξεις σου.

Ἱερῶς ἀνατάξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως, σεαυτὸν Παμμάκαρ προεκάθηρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὕψωμα, Πάτερ ἐπαιρόμενον ἐταπείνωσας, τὴ πλημμύρα τῆς σοφίας σου, ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον

Ὁ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος, ἐπ' ἐσχάτων σεσωμάτωται, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Πανύμνητε.

Τοῦ Ἱεράρχου

ᾠδὴ ε'

«Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχάλωτον ὁδὸν ἀεὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου Κύριε, ποδηγῶν μὲ ἐν τῇ τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον».

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἶκτον, νέκρωσιν ἐκούσιον, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ζωῆς ὑπερκοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος, εἰρηνικὸς γενόμενος, καὶ πεινῶντων ἄρτος ἀδαπάνητος, καὶ πενήτων χορηγία, περιβολὴ τε γυμνητεύουσι.

Θείαις μεθέξει Πάτερ, κατακαλλυνόμενος, οἷά περ Ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερούργησας, τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Θεοτοκίον

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου, ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου, ἀγνή Πανάμωμε, τῷ φωτὶ τῷ σῶ ταύτην καταύγασον, ἢ τὸ φῶς Χριστὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνωσίας σκότος λύοντα.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁρθρίζοντες βοώμέν σοι

Σοφίας ὀρεγόμενος Πάνσοφε, τῆς ἐνθέου, σπουδαίως κατέλιπες, τοῦ βίου πᾶσαν προσπάθειαν.

Γνωστῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως, Θεοφάντορ, νοητῶς κατέλιπας, ἐνώσει θεία μούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροισ τῆς γνώσεως, Θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν, τὴν ἀγνωσίαν γινώσκομεν.

Θεοτοκίον

Ὡς κρίνον ἀναμέσον ἐκλάμπουσαν, τῶν ἀκανθῶν, εὐρῶν ὁ νυμφίος σε, Παρθενομῆτορ ἠγάπησεν.

Τοῦ Ἱεράρχου

ᾠδὴ ς'

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Δεήσεσι καὶ νηστεία σχολάζων, καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ὀπτασιῶν, καὶ ὀράσεων θείων, κατηξιώθης Θεόφρον πανόλβιε, μούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὲ καθαρότητι.

Ὡς Ἄγγελος μετὰ σώματος Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω θυσίας, εἰρηνικᾶς, ἀναιμάκτους τῇ πίστει, συντετριμμένη καρδία καὶ πνεύματι, Μακάριε τῷ ποιητῇ, Ἰωάννη προσφέρων γηθόμενος.

Ὁ βίος σου ὑπὲρ ἥλιον λάμπας, συμπαθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινόν, νέφος ἐξελαινούσας, τῶν δεομένων πενίας πανόλβιε, θαλπούσας τε τοὺς τῷ κρυμῷ, τῶν δεινῶν κρατουμένους Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θεῖῳ ἐν Πνεύματι, καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ὀρῶντες πιστεύομεν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ αὐτὸς

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος, καὶ τὸν βίον πολιτεία φαιδρύννας, ἱεουργός, ἐχρημάτισας θεῖος, τῷ Πλαστοργῶ μεσιτεύων καὶ πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανῆς, καὶ περίβλεπτος Πάτερ διδάσκαλος.

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν Προσήγγισας, καὶ τῷ θεῷ καλυφθεὶς Πάτερ γνώφω παρὰ Θεοῦ, τῶν δογμάτων τὰς

πλάκας, τὰς θεογράφους ἐδέξω πανόλβιε, καὶ δεύτερος ἡμῖν Μωσῆς, νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ἰέρευσας σεαυτὸν ἐκουσίως, μυστικῶς ὡς ἐθελόθυτον θῦμα, τῷ Πλαστουργῷ, παριστάμενος Νεῖλε, καὶ θεωρία καὶ πράξει κοσμούμενος, μνημόνευε οὖν καὶ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Ἰδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεός, ἐν γαστρί σου σκηνώσει, οἱ θεηγόροι Προφητῶν προήγγειλαν, Πανάμωμε, καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὀρῶντες δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὸν πλοῦτον τὸν σόν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν, τὸν πλοῦτον νῦν ἀπέιληφας, Ἰωάννη πάνσοφε, διὰ τοῦτο πάντες σὲ γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος

Ἴδιον κάλλος ἐνθεῖς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὡραίαν συμπάθειαν, κόρην ὡραίως κεκοσμημένην, τὴν ἐλεημοσύνην, κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτὶ ἀψευδῶς, Ἰωάννη ἐώρακας, ἰλαρῶς σοὶ φθεγγομένην, Ἐὰν κτήσῃ με φίλην καὶ σύνοικον, ἄξω σὲ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, καὶ πεισθείς, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Συναξάριον

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι

- Ἰωάννης πένησι δούς καὶ σκορπίσας,
- Ὡ ποία Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνει!
- Ὡχετο ἀκτεάνων δυοκαιδεκάτη Ἐλεητής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχοι

- Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος, ἀλλὰ καὶ κτίσιν.
- Λόγῳ κατάρδει, καὶ θανῶν, Νεῖλος μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ θαυματουργοῦ, Ἐπισκόπου Φραγκίας.

Στίχοι

- Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου, Μαρτίνε.
- Ὅν καὶ λιπῶν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀχιά.

Στίχοι

- Ὅτι Προφήτης Ἀχιά, πρὶν τεθνάναι,
- Ἱεροβοὰμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχοι

- Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτῖνος,
- Εἴληφεν, ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀντωνίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχοι

- Είφος Ζεβινάν, Γερμανόν, Νικηφόρον.
- Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Ὁ Ὅσιος Νεῖλος ὁ ἐκ Κυνουρίας, ἀσκήσας ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθω, ὁ μετὰ θάνατο μυροβλύτης γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῶν ἀσθενῶν ἰασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Λέων ὁ Στύπης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Σάββας ὁ Νιγδελῆς καὶ Σαμολαδάς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλῃ μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1726, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Νικόλαος, ὁ κατὰ τὸ 1732 ἐν Κωνσταντινουπόλῃ μαρτυρήσας, ἐκ τῆς ἐνορίας τῶν ἐξ Μαρμάρων, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὦδὴ ζ'

«Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἔργοις τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ἐβεβαίωσας καὶ μακαριζομένων, συνετάγης χορῶ, ὑπάρξας ἐλεήμων, καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι, Ἰωάννη θεοφόρε.

Μέλιτος γεῦσις ἡδυτάτη, μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσὸν σοί, τῇ πλουσία σου γάρ, προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητῆς πλουσίας σοί, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου, λαμπρυνόμενος θεράπων τῆς Τριάδος, τοὺς τιμώντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδοῦντας, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μόνη τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσει μιά, ὀρώμενον Παρθένε, ᾧ μελωδοῦμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Καταρδόμενος Πάτερ, ὑετοῖς οὐρανίοις ὄφθης πολύφορος, καρποὺς ὠραιοτάτους, προσάγων τῷ Δεσπότη, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Ἦσῃ Παμμάκαρ γλῶσσα, καταρράκτας δογμάτων, ἀναπετάσασα, αἰρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει, τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα, Ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν Ἀγγέλων, μετὰ σώματος Πάτερ, ἐν γῆ ἐβίωσας, καὶ θείαις θεωρίαις, τῶν ἄνω θεαμάτων, ἐνετρύφας καὶ ἔψαλλες, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὦδὴ η'

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωταυγῆ ἄστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὑψεὶ σε τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδείξας Πάτερ, διὰ σοῦ τοὺς μέλλοντας πίστει φωτίζει, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλεήμων ὄφθης, πρῶτος εὐσυμπάθητος, ἄκακος Πάτερ, πλοῦτος πενομένων, καὶ στολὴ καὶ ἔνδυμα γυμνητευόντων, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις, ἐξαιρέτως Πάτερ, ἐλεημοσύνη τε καὶ συμπαθεῖα, Ἐλεήμων ὄθεν, ὑπὲρ πάντας κέκλησαι, τοὺς ἐν συμπαθεῖα, ἐκλάμψαντας Ἁγίους.

Θεοτοκίον

Ῥεῖθρου ζῶντος ὄφθης, Παναγία σκηνώμα, ἐξ οὗ πίνοντες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου

Μουσικῶν ὀργάνων

Ἀρετῆς ἀντείχου τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας, καὶ ταῖς αὐτοῦ νῦν ἀστραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνωστικὴν πλουτήσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέβης εὐδοξίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγᾶς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικοὺς θορύβους ἀποδράσας, ἡσυχίας ὄρμω προσωμίσθης, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐνέκρωσας κραυγάζων, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἀσφαλῶς γινώσκοντες Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λογον, ὑμνούμεν σε πανευσεβῶς, οἱ πίστει μελωδοῦντες, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ἱεράρχου

Ὦδὴ θ'

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή, σὺν Ἄσωμάτοις χορεΐαις, σὲ μεγαλύνοντες».

Ἴδου σὲ μετὰ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυάς, Ἁγίων Πατέρων ἐν μνήματι, ἱερωτάτην τιμὴν σοί, Πάτερ προσνέμουσα.

Ὡς ὄρθρος ὧς ἡμέρα, Πάτερ Ἰωάννη, ἡ φωταυγῆς σου ἐξέλαμψε κοίμησις, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορεΐαις, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων τε, μεθ' ὧν μνημονεὺε Πάτερ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡ θήκη ἐνθα κεῖται, Πάτερ Ἰωάννη, τὸ ἱερόν σου καὶ Ἅγιον λείψανον, πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοὶ προστρέχουσι.

Θεοτοκίον

Φανεῖσα πλατυτέρα, οὐρανῶν Παρθένε, τὸν λογισμὸν μου στενούμενον πλάτυνον, χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτῳ ὁ οὐρανὸς

Ῥηγνύντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμὰ καὶ Θεῶ συγγινόμενον, σὲ καθορῶν, Πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικός, σοὶ τρικυμίας ἤγειρε, λύειν σου νομίζων τὸ σταθιρὸν, τῇ θεΐα δὲ προνοΐα, τὰς τοῦτου διεκρούσω, μηχανουργίας παναοίδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς, διδαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τῶν εὐσεβῶς, πίστει προσιόντων σοὶ τὰς ψυχάς, καὶ γὰρ κρατήρι πάνσοφε, Νεΐλε τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ, τὰ χεῖλη προσπελάσας, ἐξήντησας ἀφθόνως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας.

Ἰέρευσας προθύμως Πάτερ σαυτὸν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῷ Πλαστουργῷ, τοῦτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς, οὗ νῦν τῷ θρόνῳ πάνσοφε, Νεΐλε παριστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, τελούντάς σου τὴν μνήμην, ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον

Ἀνάρθρωσας Παρθένε τῆς γυναικός, τὸ ὀλίστημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερραγμένους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον, τὸν δι' εὐσπλαγχνίας ὑπερβολὴν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σώσαντα τὸν κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεσιν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν».

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπήν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Τοῦ Ὁσίου

Ταῖς τῶν δακρύνωναρδεΐαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεΐλε θεόφρον δυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῆναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνυμνούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκίον

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ πραστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτώηχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας, Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σῶση, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν, καὶ γὰρ σὲ Θεοτόκον, καὶ γλῶσση καὶ καρδία, ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ Ἄμεμπτος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, μὴ καταλίπης με τὴν δούλην σου.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.